

Restaurar no sempre és el millor: anàlisi del valor de conservació de l'avifauna de l'abocador del Garraf (Barcelona)

Miriam Ferreiro^{1,3}, Rafael Gonzalez de Lucas², Josep Calaf², Javier Quesada^{3,*}

¹ Grup de Recerca en Biodiversitat, Ecologia i Tecnologia Ambiental (BETA), Facultat de Ciències i Tecnologia, Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, C/ de la Laura, 13. 08500 Vic

² Parc Natural del Garraf, Calle de l'Àtom 21. Polígon La Post. 08850 Gavà (Barcelona)

³ Department of Vertebrates, Natural Sciences Museum of Barcelona, Passeig Picasso s/n, 08003 Barcelona (Catalonia, Spain). (*) E-mail (J. Quesada): jquesada@bcn.cat

Introducció

- A Catalunya, els antics abocadors no controlats dels anys 70 estan en procés de gestió i restauració per la seva futura renaturalització i integració paisatgística.
- És el cas de l'antic abocador del Garraf (Barcelona), entorn de Parc del Garraf.
- El 2001 es va fer una **restauració parcial** d'una part de l'abocador, generant una **zona forestada** de Pineda i deixant una altra **sense restaurar**, donant lloc a una **àrea oberta de pastura**.
- En els pròxims anys (a partir del 2019), es preveu la renaturalització de la zona NO-restaurada, d'una manera similar a la ja realitzada el 2001.

Zona Restaurada

Zona NO-Restaurada

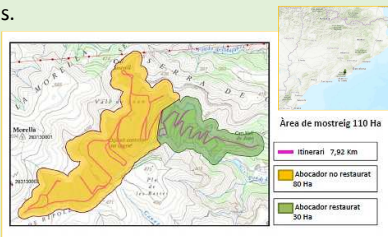

Objectiu:

Anàlitzar la renaturalització actual de la zona Restaurada i NO-restaurada per a determinar si la futura restauració implicaria una millora en termes de diversitat i de valor de conservació de l'avifauna.

Materials i mètodes:

- 13 mostreigs en l'època reproductora de l'any 2015 a les dues zones, recollint dades de presència d'espècies d'aus.
- S'intenten evitar els dobles comptatges.
- Els falciots, ballesters i orenetes es van excloure per a evitar dobles comptatges i perquè no es poden assignar a un hàbitat en concret.
- Es va realitzar una anàlisi de Chi-quadrat per detectar les diferències de **riquesa** i un GLZ (Generalized Linear Model) per testar les diferències del **valor de conservació ICUTS** (riquesa ponderada pel UICN adaptat a Catalunya, segons Herrando et al., 2010) entre la zona restaurada i la No-restaurada.

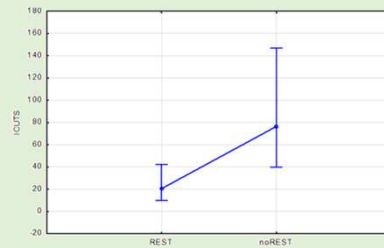

Resultats:

- Es va trobar una **major riquesa observada a la zona NO-restaurada** (34 espècies) que a la zona restaurada (28 espècies) ($\chi^2= 3.65$; $p<0.05$)

- A la zona oberta NO-restaurada hi ha un major valor de conservació de l'avifauna que a la zona restaurada (Wald $\chi^2(1)= 7.09$; $p< 0.01$).

Zona NO-Restaurada

Botxí meridional
(*Lanius meridionalis*)
UICN_(Cat): EN

Cadenera
(*Carduelis carduelis*)
UICN_(Cat): VU

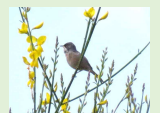
Bitxac comú
(*Saxicola torquatus*)
UICN_(Cat): VU

Passerell comú
(*Carduelis cannabina*)
UICN_(Cat): VU

Merla roquera
(*Monticola saxatilis*)
UICN_(Cat): VU

Tallarol trencamates
(*Sylvia conspicillata*)
UICN_(Cat): VU

Zona Restaurada

Merla
(*Turdus merula*)
UICN_(Cat): LC

Gafarró
(*Serinus serinus*)
UICN_(Cat): NT

Bruel
(*Regulus ignicapilla*)
UICN_(Cat): LC

Conclusions:

- Considerant que arreu d'Europa les espècies de les zones obertes estan patint unes davallades molt importants en comparació amb les espècies de zones més forestades, **es proposa la no-intervenció de l'hàbitat no restaurat o el maneig com a espai obert**.
- En aquest sentit, **qualsevol actuació hauria d'implicar el manteniment d'aquest hàbitat obert** per tal d'evitar una reducció de la riquesa de les espècies que hi habiten i del valor de conservació ICUTS de l'espai, permetent la generació d'un espai heterogeni i més biodivers en conjunt amb la zona forestada.

Fotos: Josep Calaf/Miriam Ferreiro (Merla)